

VÀI SUY NGHĨ VỀ VIỆC CẢI TIẾN VÀ LÀM MỚI CHƯƠNG TRÌNH SINH HOẠT VÀ TU HỌC CỦA GIA ĐÌNH PHẬT TỬ

Tâm Giác Tâm

Gia Đình Phật Tử là một tổ chức giáo dục tuổi trẻ. Và điều tuyệt vời nhất là tổ chức GDPT đã được xây dựng trên nền tảng vững chắc của Đạo Phật, một tôn giáo của Trí Tuệ và Từ Bi, của Sự Thật và của Hòa Bình. Giáo lý của Đức Thế Tôn hướng dẫn con người đi trên con đường chánh pháp, dạy con người sống thiện, có khả năng chuyển hóa và trị liệu, đem lại an vui hạnh phúc cho mọi con người trong mọi hoàn cảnh xã hội. GDPT Việt Nam đã được xây dựng và phát triển vững chắc tại quê hương Việt Nam trong 60 năm qua trên nền tảng Giáo Lý Tinh Thúc đó. Sau biến cố 1975, phong trào GDPT đã được phát triển tại nhiều nơi trên thế giới có người Việt cư ngụ. Đã 30 năm qua, càng ngày chúng ta càng thấy rõ đường lối sinh hoạt, chương trình tu học và huấn luyện của GDPT theo mô thức tại Việt Nam đã không còn thích hợp với lối suy nghĩ, và nếp sống văn hóa tại Hoa Kỳ. Đây chính là những trở trở và thao thức trong hàng ngũ huynh trưởng GDPT tại Hoa Kỳ từ kỳ cựu đến tầng lớp trẻ trong thách thức giữ gìn và phát triển Lý Tưởng GDPT trong tương lai tại Tây Phương. Điều này đã được nhiều lần đưa ra trong các kỳ Đại Hội, bắt đầu ngay từ Đại Hội

Huynh Trưởng Toàn Quốc Kỳ II, nhưng những cố gắng làm mới vẫn còn rất giới hạn trong các đơn vị và hàng ngũ huynh trưởng.

Làm mới là điều tất yếu cho sự sinh tồn của bất cứ tổ chức nào

Là người huynh trưởng GDPT chúng ta hiểu được sâu sắc Nguyên lý Vô Thường của vạn vật. ***Vạn pháp luôn luôn đổi thay trong từng giây phút.*** Nhìn vào lịch sử phát triển của Đạo Phật chúng ta thấy sơ dĩ Đạo Phật đã được truyền bá và được dễ dàng chấp nhận ở khắp nơi là nhờ vào tính sinh động và uyển chuyển của Đạo Lý nhiệm màu của Đức Thế Tôn. Đạo Phật đến đâu cũng có thể chấp nhận và hòa mình vào nền văn hóa tại nơi đó, chuyển hóa những niềm tin đó thành những thực tập sâu sắc của Đạo Phật. GDPT và môi trường sinh hoạt GDPT cũng không nằm ra ngoài nguyên lý ấy. Chúng ta có thể nói rằng Lý Tưởng và Sứ Mệnh giáo dục của GDPT vẫn luôn luôn ngời sáng xuyên suốt 60 năm qua, nhưng phương thức để thực hiện lý tưởng đó cần phải được luôn luôn xét lại trong từng

BHD

TRUNG
ƯƠNG

bước đi, và nhất là trong từng quốc độ và môi trường xã hội. Chúng ta cần áp dụng nguyên tắc **Tùy Duyên, Bất Biến** của Đạo Phật. Điều này đòi hỏi người huynh trưởng phải thường xuyên quán chiếu môi trường sinh hoạt của mình để uyển chuyển tìm ra phương thức thích hợp để thực hiện đúng lý tưởng và sứ mạng tổ chức. Lịch sử đã chứng minh rất hùng hồn rằng không một tổ chức hoặc đoàn thể nào có thể tồn tại lâu dài mà không hề biết đổi mới.

I. VẤN ĐỀ CỦA CHÚNG TA

A. GIA ĐÌNH PHẬT TỬ VIỆT NAM QUA THỜI GIAN CHO ĐẾN HIỆN NAY

Nhìn lại quá trình phát triển của tổ chức GDPT chúng ta thấy ngay từ Việt Nam đã có rất nhiều thay đổi và chuyển biến theo thời gian sinh tồn và phát triển. Phong trào GDPT được nồng nhiệt đón nhận trong thời kỳ thành lập vì đã đáp ứng được nhu cầu chấn hưng Phật Giáo và đưa Đạo Phật đến với tuổi trẻ trong giai đoạn nhiễu nhương của đất nước. Khi những đóa sen trắng có cơ duyên nở rộ trên đất nước Hoa Kỳ và hầu như trên tất cả các Châu trên thế giới cũng nhờ đã đáp ứng được nhu cầu đầu tiên: Tạo một môi trường cho con em Việt Nam có nơi nương tựa về tâm linh và nhất là để các em được học Việt Ngữ và giữ gìn được phần nào văn hóa tốt đẹp của nòi giống Lạc Hồng. Nhưng theo với năm tháng nhu cầu này đã từ từ thay đổi. Tuổi trẻ Việt Nam nơi đất khách quê người đã lớn lên và hấp thụ rất nhiều văn minh nơi mình sinh sống. Nền giáo dục văn minh cơ khí và tin học đã đưa nhu cầu vật chất của con người lên trên nhiều giá trị tinh thần. Vì vậy đã đưa đến nhiều khủng hoảng và bạo động trong xã hội. Nhất là đối với giới trẻ, nếu nhìn sâu, chúng ta sẽ thấy tuổi trẻ có vẻ bơ vơ,

mất niềm tin nơi Văn Hóa Quê Mẹ và nơi cội nguồn Đạo Lý dân tộc. Những hình thức thành công đẹp đẽ hào nhoáng bên ngoài của vật chất thật ra đang che đậy một cơn sóng ngầm đang chờ cơ hội nổi lên. Suy nghĩ sâu xa để thấy nhu cầu cấp bách của việc thay đổi và làm mới phương thức sinh hoạt và tu học của GDPT. Nếu nhận xét kỹ chúng ta sẽ thấy trong thập niên 1990, số đoàn sinh GDPT phần lớn là con em của những người Việt mới sang định cư tại Hoa Kỳ. Dĩ nhiên có nhiều đơn vị cũng còn có một số giới hạn những đoàn sinh đến và lớn lên trong tổ chức, ngay cả đã biết nối tiếp sự nghiệp trưởng của các anh chị đi trước. Nhìn vào tình trạng đoàn sinh hiện nay chúng ta thấy có một sự thay đổi lớn - có rất nhiều đoàn sinh, nhất là Oanh Vũ sinh ra và lớn lên tại đây. Điều này có thể được giải thích như sau: Cha Mẹ của các em bắt đầu thấy được cái phức tạp của xã hội Âu Mỹ với quá nhiều đòi hỏi vật chất, sa đọa đạo đức và bạo động, vì vậy họ bắt đầu tìm đến những tổ chức giáo dục tuổi trẻ với hy vọng sẽ có thể giúp con em họ giải quyết được vấn nạn này. Đó là chưa kể có những bậc cha mẹ đã mang những con em đang bị trở ngại lớn đến với GDPT và hy vọng các em sẽ được chuyển hóa! Nhưng có một điều không được khích lệ tinh thần cho lắm, đó là phần lớn các bậc phụ huynh đã khoán trắng trách nhiệm giáo dục con cái mình cho các anh chị huynh trưởng!

B. CHƯƠNG TRÌNH SINH HOẠT VÀ TU HỌC HIỆN NAY

Kiến trúc của chương trình sinh hoạt và tu học chính hiện nay của GDPT gồm có các bộ môn: Phật Pháp, Hoạt Động Thanh Niên-Cắm Trại, Chuyên Môn/Kiến thức tổng quát, Việt Ngữ... Từ hàng ngũ huynh trưởng đi xuống đoàn sinh đều đã có một chương trình

BHD

TRUNG
ƯƠNG

tương đối rõ ràng được chia ra theo các Bậc Kiên-Trì-Định-Lực cho huynh trưởng, Bậc Hòa-Trực cho ngành Thanh, Bậc Hướng-Sơ-Trung-Chánh Thiện cho ngành Thiếu, và các Bậc Sơ Sinh-Mở mắt-Cánh Mềm- Chân Cứng và Tung Bay cho Oanh Vũ. Ngoài các lớp Việt Ngữ, đơn vị nào đã vững chãi và sinh hoạt lâu dài đều nỗ lực theo sát chương trình này, dĩ nhiên với một số những cố gắng đổi mới từ một số huynh trưởng trẻ sinh hoạt lâu năm với tổ chức. Tuy nhiên, việc làm này chưa có hệ thống và điều hợp cho có kết quả. Phần lớn huynh trưởng bên này, người lớn tuổi thì bận rộn với gia đình, công ăn việc làm, người trẻ thì bận rộn việc ăn học, làm bán thời gian để đáp ứng nhu cầu đòi hỏi tối thiểu của cuộc sống vật chất, và nhất là theo đuổi sự nghiệp trong một xã hội văn minh đầy cạnh tranh và thách thức. Ít người có thời giờ để nghiên cứu và soạn thảo những chương trình mới lạ cho các em. Nhìn chung, chương trình sinh hoạt và tu học hiện nay của GDPT có những điểm cần ghi nhận sau đây:

1. Chương trình sinh hoạt mất khá nhiều thời gian-Có đơn vị sinh hoạt đến 6 giờ một ngày Chủ Nhật vì mất hai giờ Việt Ngữ và cả gần một giờ ăn trưa, dọn dẹp.
2. Chương trình lập đi lập lại, ít có đổi mới để có thể tạo hứng thú cho các em.
3. Chương trình sinh hoạt còn bị đóng khung trong chùa, không có nhiều tiếp xúc với cộng đồng chung quanh, ngoại trừ một số công tác xã hội giới hạn như quyên tiền cứu trợ bão lụt, cứu trợ Tsunami, giúp trẻ em mồ côi, thăm viện dưỡng lão...
4. Chương trình tu học còn nặng nhiều về lý thuyết, ít thực hành, tài liệu còn có tính cách từ chương, quá nhiều danh từ Phật học chuyên môn.

5. Chương trình và tài liệu không thích hợp với hoàn cảnh và tâm lý hiện nay, không đáp ứng được nhu cầu tìm học và giải quyết những khó khăn của tuổi trẻ hiện nay.
6. Thiếu tài liệu mới và trợ huấn cụ mới thích hợp với lối hướng dẫn tại đây.
7. Huynh Trưởng không được huấn luyện và trang bị những kiến thức và khả năng cần thiết để ứng phó với hoàn cảnh mới - Chương trình tu học và huấn luyện huynh trưởng cũng gặp phải những trở ngại nêu trên.
8. GDPT không có nhân sự làm việc toàn thời gian để soạn thảo chương trình sinh hoạt và tài liệu như các hội đoàn trẻ khác.

C. THỬ NHÌN LẠI LÝ TƯỞNG VÀ SỨ MẠNG CỦA GDPT

Như có đề cập phía trên, Lý Tưởng và Sứ Mạng giáo dục tuổi trẻ của tổ chức GDPT lúc nào cũng ngời sáng qua thời gian vì Lý Tưởng và Sứ Mạng ấy đã được các bậc tiền bối dày công nghiên cứu, rút tủa ra từ cốt lõi của Đạo Phật là một Đạo “Như Thật”. Châm ngôn Bi-Trí -Dũng và Năm Điều Luật vẫn là những ngọn đuốc soi đường cho GDPT và cho tuổi trẻ. Nhưng chúng ta cũng phải can đảm nhận ra rằng không có được nhiều huynh trưởng trẻ và các em đoàn sinh thật sự cảm nhận được con đường cao đẹp của tổ chức-có thể vì thiếu thực hành rốt ráo hoặc phương pháp trao truyền của GDPT chưa có hiệu quả. Thêm vào đó là những biến động tan thương trong thời gian gần đây của tổ chức và tình trạng Phật Giáo Việt Nam tại hải ngoại đã làm hoang mang và tiêu mòn niềm tin đối với tổ chức của một số lớn huynh trưởng và đoàn sinh GDPT. Câu hỏi được đặt ra là: Tại sao một tổ chức lấy Giáo Lý Tỉnh Thức của Phật

Đà làm căn bản hành hoạt của mình lại rơi vào một tình huống với nhiều não phiền, sân hận, bức súc, khủng hoảng và chia rẽ trầm trọng như ta thấy. Chúng ta có thể đổ lỗi cho hoàn cảnh và thế lực bên ngoài nhưng chúng ta cũng phải tự hỏi xem mình có đã thật sự đem giáo lý của tỉnh thức, an vui hạnh phúc, vô thường, vô ngã, vô tác (aimlessness), không phân biệt, không cố chấp vào được trong bản thân, tổ chức chúng ta chưa? Và nếu tự thân của chúng ta và tự thân tổ chức chưa sống được những điều hay đẹp này thì làm sao nói đến trao truyền cho đàn em thân yêu của chúng ta?

Chúng ta thử nhìn lại Mục Đích của tổ chức:

Mục Đích của Gia Đình Phật Tử là đào tạo những Thanh Thiếu Đồng niên trở thành những Phật Tử chân chánh, góp phần xây dựng xã hội theo chân tinh thần Phật Giáo.

Mục đích của tổ chức như trên cần được phân tích thành nhiều phần nhỏ cụ thể hơn, gần gũi hơn để chúng ta có thể đạt đến được. Ở xã hội Tây Phương chúng ta học được mỗi đoàn thể và tổ chức từ thiện nguyện cho đến thương mại đều có những Mission Statement và Vision (có thể tạm dịch thoát là Sứ Mạng và Hướng Đi hoặc Khởi Nguyện) tương đối rõ ràng và chi tiết. Những Mission và Vision này giúp chúng ta định hướng đi và gây nguồn cảm hứng để chúng ta đi tới trên đường thực hiện mục đích của tổ chức. Nương theo những bài học về kỹ năng lãnh đạo này, chúng ta có thể phân tích Mục Đích của tổ chức thành những chi tiết rõ ràng cụ thể hơn và với một khởi nguyện để chúng ta có thể hướng tới. Thí dụ chúng ta có thể có Hướng Đi/Khởi Nguyện:

Đoàn sinh Gia Đình Phật Tử được đào tạo để:

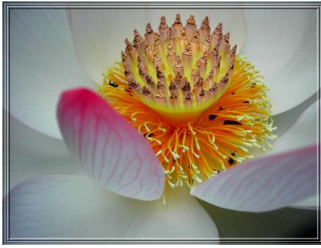
- *Thực hành Đạo Phật để biết sống trong tỉnh thức, an vui, hòa hợp và cảm thông.*
- *Nâng cao lòng tự tin và tinh thần tự lập.*
- *Hưởng dẫn, khuyến khích một đời sống hưởng thượng, lành mạnh về tinh thần cũng như thể chất.*
- *Khả năng lãnh đạo và điều hành, óc sáng tạo, tinh thần trách nhiệm, biết hy sinh cho tha nhân.*
- *Phát triển truyền thông với mọi người bằng ái ngữ và lắng nghe, góp phần xây dựng một mái gia đình an vui, vững mạnh và một xã hội tốt đẹp, hòa bình.*

Ban Làm Mới GDPT và cải tiến chương trình tu học có thể cùng ngồi lại nghiên cứu và đề nghị những Mission và Vision cho GDPT dựa trên căn bản Mục Đích GDPT, Châm Ngôn BI-TRÍ-DŨNG, và Năm Điều Luật ngành Thiếu/Huynh Tuổi và Ba Điều Luật Ngành Oanh. Mỗi ngành cần có mục đích và hướng đi thích hợp cho ngành liên hệ. Chúng ta có thể đưa ra một số chữ tiêu biểu (Values) đơn giản dễ hiểu, tượng trưng cho mục đích và hướng đi của tổ chức, rút tía ra từ những căn bản nêu trên để các em dễ dàng tiếp nhận và thực hành. Những chữ này cũng cần được dịch ra Anh Ngữ để giúp những em không thông thạo tiếng Việt có thể dễ dàng hiểu được.

Một số chữ chúng ta có thể dùng như Hiểu (Understanding/Wisdom), Từ Bi/Thương (Compassion), Siêng Năng/Bền Chí (Diligence/Perseverance), Quả Quyết/Can Đảm (Determination/Courage), Quan Tâm (Caring), Trách Nhiệm (Responsibility), Thành Thật (Honesty/Trustworthy), Ngay Thẳng/Tử Tế (Integrity/Kind) Lễ Phép/Lịch Sự (Polite/Courteous), Biết Ôn (Gratitude), Biết nhìn xa (Visionary)...

Đối với Oanh Vũ, chúng ta có thể dùng những chữ đơn giản hơn nữa như: Hòa (Harmony/Friendly), Vâng Lời (Obedient), Vui (Cheerful).

Những chữ ngắn gọn này dễ nhớ và dễ đánh động tâm thức tuổi trẻ và nhờ vậy có thể giúp các em tiếp xúc với mục đích tổ chức và thực tập hiệu quả hơn.

Tâm bình thế giới bình - Peace in oneself, Peace in the World. Câu này nếu nhìn sâu chúng ta sẽ thấy

Mục Đích rốt ráo của GDPT cũng giống y như vậy- Đào tạo Phật Tử chân chánh biết sống an vui cho tự thân, hòa hợp trong gia đình và đoàn thể thì tất nhiên đó là viên gạch xây dựng xã hội theo tinh thần Phật Giáo (Hòa Bình). Nếu chúng ta đến với GDPT, được thực hành Đạo Phật để có đời sống an vui và đem an vui chia sẻ đến cho các em và tất cả mọi người chung quanh thì chúng ta đã thực hiện được mục đích của tổ chức đề ra ở trên. Thử thách lớn của chúng ta là làm sao biết sử dụng phương tiện thiện xảo để hướng dẫn tuổi trẻ đến gần với Đạo, có niềm tin nơi Phật Pháp. **Người huynh trưởng hiểu rõ Lý Tưởng và Mục Đích tổ chức sẽ đặt Phật Pháp lên hàng đầu của việc giáo dục chính mình và các em.**

D. TRAO TRUYỀN LÝ TƯỞNG

Chúng ta cần học cách trao truyền lý tưởng cho các em bằng những danh từ đơn giản dễ hiểu và bằng chính cách sống, cách tu học và đường lối sinh hoạt của chúng ta. Những buổi lễ phát nguyện trong bầu không khí trang nghiêm và trầm lắng là cơ hội để chúng ta rót

vào tâm thức các em những điều hay đẹp của GDPT, trao truyền cho các em năng lực và niềm tin đối với tổ chức. Thường xuyên có những câu chuyện tinh thần nhắc nhở các em về hướng đi của tổ chức, khuyến khích các em có tầm nhìn xa cho tương lai của mình trong GDPT, giúp các em tu dưỡng và phát triển tinh thần phục vụ tha nhân, giúp đỡ đàn em có được một hướng đi cho đời mình. Đó chính là cách hay nhất cho truyền thống tiếp nối thật tuyệt vời trong tổ chức.

II. MỘT SỐ ĐỀ NGHỊ

A. HUẤN LUYỆN HUYNH TRƯỞNG CHO CÔNG VIỆC CẢI TIẾN VÀ LÀM MỚI.

Muốn thực hành được phương án cải tiến chương trình sinh hoạt và tu học thì việc tiên quyết nhất vẫn là: PHẢI HUẤN LUYỆN CÁN BỘ. Vì không có cán bộ có khả năng và nắm vững hướng đi tối của tổ chức, chúng ta không thể tiến hành hiệu quả việc làm mới/cải tiến. Nếu chúng ta nghiên cứu những chương trình huấn luyện huynh trưởng (Hướng Đạo hoặc YMCA) của các tổ chức trẻ tại đây, chúng ta sẽ thấy chương trình huấn luyện của GDPT rất cần phải được thay đổi và hiện đại hóa. Những huynh trưởng làm công việc đòi hỏi nhiều hy sinh và tâm huyết này cần phải đồng chí hướng, thống nhất trong suy tư và hành động, cần phải trải qua những khóa huấn luyện, tu học để trang bị cho mình những hành trang cần thiết để thực hiện công trình hiện đại hóa GDPT. Những đề tài huấn luyện chuyên môn có thể gồm phần kỹ năng lãnh đạo (leadership skill), truyền thông (communication), quản lý điều hành (Management), tâm lý trẻ (children psychology), kỹ năng tổ chức ngày tu học và sinh hoạt cho tuổi trẻ, kỹ năng tổ chức các trại

hệ chuyên nghiệp (như Hướng Đạo). Chúng ta cần có một ban nghiên cứu đặc biệt (Task Force) về lãnh vực này để soạn thảo một chương trình huấn luyện đáp ứng được nhu cầu thực tại cho giới trẻ tại đây. Chi tiết về những điểm này sẽ được nói rõ hơn trong phần đề nghị phía dưới. GDPT cần phải bắt đầu nghĩ đến việc tổ chức các buổi họp mặt và huấn luyện chuyên nghiệp này cho một nhóm huynh trưởng nòng cốt (có khả năng, thời giờ và hoàn cảnh cho phép). Từ đó, những huynh trưởng huấn luyện viên nòng cốt này có thể trao truyền cho các tầng lớp huynh trưởng kế tiếp. Điều này đòi hỏi thi giờ và tài chánh. Đây là một thách thức rất lớn cho GDPT vượt qua, nhưng nếu chúng ta hội tụ được số huynh trưởng trẻ đầy nhiệt huyết được trưởng thành tại đây và với quyết tâm, chúng ta có thể làm được. Chúng ta cần soạn một chương trình dài hạn với nhiều mốc điểm (milestone) để tiến hành.

B. CÁC KHÓA HUẤN LUYỆN

1. Chương Trình Huấn Luyện từ Đội Chúng Đoàn đến Huynh Trưởng cần phải được duyệt xét lại và bổ sung rất nhiều. Tài liệu hiện tại thiếu tính cách thực dụng. Cần thêm những đề tài thực nghiệm liên hệ đến khả năng truyền thông, tổ chức-điều hành, xây dựng tinh đồng đội (team building), và khả năng lãnh đạo với nhiều phần thực tập theo mô thức của các buổi hội thảo của Tây Phương. Các ngày trại thực tập nên dành nhiều giờ cho hội thảo và trao đổi hơn là cho các trại sinh ngồi nghe các khóa giảng. Trong chương trình huấn luyện, huynh trưởng và các em cần được có cơ hội tiếp xúc với các pháp môn tu tập thực tế có khả năng đem lại an lạc, chuyển hóa và trị liệu để họ có thể dùng

kinh nghiệm đó giúp đoàn và đơn vị trong vấn đề tu học.

2. Chúng ta cần đặt ra một chương trình đào tạo **Huấn Luyện Viên Chuyên Ngành** cho nhiều lãnh vực. Những huynh trưởng này chỉ chuyên nghiên cứu và đào sâu những đề tài trong lãnh vực chọn lựa của mình do đó sẽ là người có khả năng truyền đạt và huấn luyện thành công những tầng lớp lãnh đạo của tổ chức.

C. PHẬT PHÁP

1. **Gia Đình Phật Tử là một tổ chức giáo dục tuổi trẻ, đặt trên nền tảng Đạo Phật. Vì vậy, để là một đoàn viên xứng**

đáng của tổ chức, chúng ta cần biết tu học, sống và thực hành theo được những điều Phật dạy để có được lợi lạc của an vui hạnh phúc, của vững chãi và thanh thối. Nếu chúng ta chỉ đến với GDPT để tìm niềm vui của đám đông, trong văn nghệ, múa Lân hay cắm trại, hoặc để thỏa mãn tinh thần phục vụ xã hội của mình, thì cũng như một người được trao cho một túi ngọc ngà châu báu mà trong đó có những hạt ngọc thật hiếm quý, người đó chỉ biết chọn sử dụng những món châu báu tầm thường và không hề để tâm đến những viên ngọc quý. Nghĩ như vậy để chúng ta thấy rằng việc tu chính chương trình Phật pháp cho thích hợp với tuổi trẻ trong môi trường mới là điều rất thiết yếu cho tổ chức để chúng ta tạo được niềm tin của tuổi trẻ nơi Phật Pháp. Sự

hiểu biết và niềm tin đó sẽ giúp các em nhận thức được rằng mình đang có trong tay một viên ngọc thật quý và biết dùng viên ngọc đó cho lợi ích của mình và của mọi người chung quanh.

2. **Tài liệu Phật Pháp, nhất là cho đoàn sinh cần phải là tài liệu song ngữ.** Có một số vị vẫn còn nghĩ rằng chúng ta cần tạo cơ hội cho các em học Việt Ngữ nên dạy Phật pháp bằng tiếng Việt là điều nên gìn giữ. Điều này mới nghe qua rất chí lý nhưng nếu chúng ta hiểu được rằng trên thực tế khả năng Việt Ngữ của phần đông các em tại hải ngoại trong thời điểm này rất yếu vì phần lớn các em đều sinh ra tại đây. Tiếng Việt trở thành ngôn ngữ thứ hai của các em. Chúng ta sẽ tìm mọi cơ hội để giúp các em tiếp xúc với Việt Ngữ và Văn Hóa Việt nhưng chúng ta cũng cần nhớ rằng mục đích chính của việc dạy Phật Pháp là truyền đạt cho các em và giúp các em thực tập theo những điều Đức Phật dạy. Nếu chúng ta không đạt được điều này thì chúng ta đã thất bại ngay phút giây đầu trên con đường thực hiện mục đích của tổ chức. Chúng ta có thể nghiên cứu và chọn lọc ra một số tài liệu Anh Ngữ rất khoa học được soạn cho trẻ em tại Âu Mỹ để chuyển dịch sang Việt Ngữ. Có rất nhiều tài liệu trên mạng Internet với phần lý thuyết cộng với thực hành rất thích hợp cho các em. Chúng ta cần thu góp, hệ thống hóa và soạn thành bài học thực tiễn cho các em. Thêm vào đó chúng ta có thể nghiên cứu những Pháp Thoại, các bài thiền tập và các mẫu chuyện Đạo đơn giản nhưng dễ thực tập và có lợi lạc cho các em của Sư Ông Thích Nhất Hạnh và tăng đoàn Làng Mai. Những bài thiền ca có thể làm cho

các em hứng thú và giúp thêm cho sự thực tập.

3. **Những bài học Phật pháp cần phải dễ hiểu, ít danh từ Phật học chuyên môn, không từ chương, có liên quan mật thiết đến đời sống con người, có phần thực hành để các em thấy được giá trị của giáo lý Phật Đà và từ đó phát triển niềm tin vào Đạo.** Nếu được nên cố tránh hình thức lớp học khi hướng dẫn Phật pháp. Chúng ta cần đối thoại (interact) với các em, cho các em cơ hội nói lên cảm nghĩ của mình. Đối với Oanh vũ nên cho các em học bằng hình thức kể chuyện, cho thí dụ, từ đó rút tĩa ra những bài học tốt. Đối với ngành Thanh và Thiếu nên tổ chức lớp học như một buổi trao đổi và thảo luận để các em có cơ hội chia sẻ những khó khăn (nếu có) hoặc kiến thức của mình. Khuyến khích các em phát biểu cảm nghĩ và chia sẻ những kinh nghiệm tu học, những khó khăn và thành công trong đời sống, từ đó ta rút tĩa cho các em những bài học thực tế. Người Tây Phương biết sống Đạo đã cảm nhận được Phật Pháp có thể mang lại cho họ đời sống an vui, hài hòa, có khả năng nuôi dưỡng và trị liệu tâm tâm. Nhất là trong giai đoạn hiện tại, khi những cám dỗ vật chất đã đưa con người đến những tình trạng căng thẳng tinh thần vì thế cạnh tranh trong xã hội và thế giới đang bị cuốn hút vào chiến tranh, bạo động. Các đoàn viên GDPT phần lớn cũng nằm trong những thử thách đó. Các em có thể cũng có những trở ngại truyền thông trong gia đình, những khó khăn trong trường học, sự nghiệp, v...v. Nếu GDPT có thể đáp ứng được phần nào nhu cầu này-giúp các em sống hài hòa, cảm thông và hạnh

BHD

TRUNG
ƯƠNG

phúc trong mái gia đình thì phải chăng chúng ta đã đạt được phần nào mục đích “xây dựng xã hội theo chân tinh thần Phật Giáo” của tổ chức?

- Một số thực tập Thiền căn bản.** Dẫu biết rằng GDPT là một đoàn thể trẻ năng động nhưng chúng ta cũng cần có những giây phút biết dừng lại trong chánh niệm. Những giờ phút sống tĩnh lặng sẽ giúp chúng ta tìm lại sự an tịnh của nội tâm, bồi dưỡng lại năng lượng của mình, đã mất mát do sự năng động về thể chất, hầu có thể đi đường dài. Vì vậy nên đưa một số thực tập Thiền căn bản vào sinh hoạt tu học: Thở có ý thức, chuông chánh niệm, thiền hành, thiền tọa, ăn cơm im lặng, thiền trà, pháp đàm (Dharma discussion), làm mới (Beginning Anew). Tất cả các pháp môn này cần phải có thời gian thực tập thì mới cảm nhận được sự lợi lạc (pháp vị) và từ đó các em mới tìm được sự hứng thú trong thực tập và có niềm tin nơi pháp môn (practice).
- Tổ chức Lễ Tụng Giới và Hai Lời Hứa cho Thiếu Nhi.** Điều luật thứ nhất của GDPT dạy chúng ta giữ gìn Năm Giới. Tuy nhiên chỉ đọc lướt qua như vậy ít khi chúng ta để tâm vào, đó là chưa kể nhiều khi các em cũng không nắm vững đó là những giới gì. Là Phật Tử chúng ta hiểu được tầm quan trọng của Năm Giới Quý Báo Đức Phật đã trao truyền. Thực tập theo Năm giới sẽ giúp chúng ta sống đời hướng thượng, an vui, hạnh phúc. Năm Giới có thể là một bức tường thành bảo vệ cho sự an toàn của chúng ta trong đời sống căng thẳng và đầy cám dỗ vật chất hiện tại. Nếu tất cả đoàn viên GDPT thực tập Năm Giới tinh chuyên thì rõ ràng chúng ta đang “góp

phần xây dựng xã hội theo chân tinh thần Phật Giáo”.

- Huynh trưởng hướng dẫn các em cũng cần phải biết sống Đạo, phải có một số kinh nghiệm tu học và thực tập-Nhất là phải có thân giáo (teaching by the way one lives) và biết thực tập lắng nghe và ái ngữ.** Đến với GDPT trước khi chúng ta có thể trao truyền sự hiểu biết và tình thương yêu, chính chúng ta phải có được những thứ ấy thì mới có thể trao truyền được. Nói cho cùng nếu chúng ta có được niềm vui và an lạc thì phải chăng đó là món quà rất quý người huynh trưởng nhận được và trao tặng cho các em và mọi người khi đến với GDPT.
- Chương trình tu học các Bậc Kiên Trì Định Lực cho huynh trưởng cần được tổ chức cho hiệu quả hơn với tài liệu được soạn thảo lại cho thích hợp hơn cho tầng lớp huynh trưởng trẻ.** Mặc dù bận rộn nhiều với việc sinh hoạt nhưng người huynh trưởng cần phải tinh tấn lo tu học để tự thân có an lạc, để tự nâng cao chất lượng huynh trưởng và để có năng lượng đi trên đường dài. Nói cho cùng, hoàn tất các bậc tu học nêu trên cũng là bổn phận của huynh trưởng. Các bài học của các bậc như Kiên, Trì có thể cần được soạn thảo bằng song ngữ và hệ thống hóa để giúp các anh chị huynh trưởng trẻ dễ lãnh hội hơn. Khuyến khích các đơn vị tổ chức tu học trong ban huynh trưởng theo mô thức tăng thân, trong đó có phần pháp đàm và trao đổi kinh nghiệm thực tập. Huynh trưởng có kinh nghiệm hướng dẫn huynh trưởng đàn em với sự giúp đỡ của vị Thầy Cố Vấn Giáo Hạnh tại địa phương. Ngoài các đề tài trong chương trình của

BHD

TRUNG
ƯƠNG

BHD, ban tu học đơn vị có thể chọn thêm những đề tài tu tập có tính cách thực dụng đáp ứng được nhu cầu của đơn vị.

8. **Đơn giản hóa và uyển chuyển trong Kinh Tụng.** Phật Tử chúng ta ai cũng hiểu được Đạo Phật có đến 8 vạn 4 ngàn pháp môn. Chúng sanh tùy căn cơ mà thực tập. Vì vậy, chúng ta cần uyển chuyển trong vấn đề kinh tụng. GDPT có thể chọn ra một vài bản kinh thống nhất để đọc tụng khi hội họp chung, nhưng có thể để cho các đơn vị có thể tùy căn cơ tại địa phương đọc tụng những kinh thích hợp cho đơn vị tại đó. Điều quan trọng là kinh tụng cần phải là Việt Ngữ chứ không phải là tiếng Hán. Kinh tụng càng đơn giản dễ hiểu thì các em càng dễ tiếp xúc với Phật Pháp. Chúng ta cũng có thể cho các em tụng nhiều bài kinh khác nhau có nội dung tích cực cho sự thực tập để các em được tiếp xúc với những điều mới lạ. Và bước xa hơn nữa là thỉnh thoảng chúng ta cũng cần cho các em tiếp xúc với những kinh, sách bằng Anh Ngữ hoặc ngôn ngữ tại địa phương. Hiện nay Tăng Đoàn Làng Mai đã có nhiều kinh tụng bằng Anh Ngữ trong đó có một số kinh tụng cho thiếu nhi.

9. **Nên thường xuyên tổ chức những ngày tu quán niệm cho Gia Đình.** Cố gắng tổ chức sao cho sinh hoạt tu học thích hợp với lứa tuổi các em từ Oanh Vũ đến Thiếu, Thanh. Để việc tổ chức được thành công, huynh trưởng cần phải có kinh nghiệm tham dự các khóa tu và biết phương pháp hướng dẫn. Có thể mời các vị Thầy, Sư Cô có kinh nghiệm, gần gũi tuổi trẻ đến cùng sinh hoạt với

các em, dạy cho các em những pháp môn tu tập thích hợp với từng lứa tuổi.

D. CHUYÊN MÔN, HOẠT ĐỘNG THANH NIÊN VÀ KIẾN THỨC

1. **Nên xem xét để loại bỏ những đề tài và bộ môn học không thực tế và không còn thích ứng với hoàn cảnh và tâm lý trẻ hiện nay.**

Nghiên cứu và tìm hiểu nhu cầu và tâm lý của tuổi trẻ tại đây để soạn thảo những đề tài đáp ứng được nhu cầu sống vui, sống mạnh của tuổi trẻ, những đề tài có ích lợi thực tiễn trong cuộc sống - những đề tài mà giáo dục học đường hiện nay không có.

2. **Thỉnh thoảng có thể mời giảng viên bên ngoài đến thuyết trình những đề tài liên quan đến học đường, sự nghiệp, tuổi trẻ, đời sống.** Thí dụ như hội luận về việc chọn ngành học, trường học, tai hại của hút thuốc, cần xa, ma túy (drugs), uống rượu....

3. **GDPT có thể đề ra một số bộ môn tự chọn (elective) có ích lợi cho sự phát triển của tự thân các em như bên Hướng Đạo.** Chúng ta cần hiểu rằng mỗi em đều có những hứng thú riêng. Một bộ môn mang lại thích thú cho một em này chưa chắc đã mang lại niềm vui cho một em khác. Vì vậy chúng ta cần tìm hiểu các em và hướng dẫn các em trong việc chọn học các bộ môn tự chọn. Thí dụ như bơi lội, hội họa, nhiếp ảnh, cắt chữ... Các em được khuyến khích

BHD

TRUNG
ƯƠNG

học các bộ môn này và khi hoàn tất sẽ có phần thưởng đặc biệt (Merit Award) trong một buổi lễ trước Gia Đình.

- Hình thành một ban nghiên cứu các chương trình chuyên môn và sinh hoạt của các hội đoàn trẻ tại đây như Hướng Đạo Mỹ, YMCA, World Buddhist Youth Fellowship...** Ban nghiên cứu này sẽ đề nghị một số sinh hoạt và đề tài chuyên môn thích hợp với hướng đi của GDPT.

E. CÁC ĐỀ TÀI VỀ ĐỨC DỤC

Tiên Học Lễ Hậu Học Văn. Chúng ta cần chú trọng nhiều đến các đề tài về Đức Dục mà học đường tại Âu Mỹ hầu như không có. Có rất nhiều những nét văn hóa của dân tộc Việt rất quý và rất đẹp, luôn còn thích hợp trong mọi hoàn cảnh. GDPT cần nghiên cứu để đưa các bài học này vào chương trình sinh hoạt, để giúp các em giữ gìn được phần nào nền Đạo Lý cao đẹp của dân tộc. Một số thí dụ đơn giản như cách thức xưng hô, biết tôn kính, vâng lời Cha Mẹ, Thầy Cô, đi thưa, về trình... Chúng ta cũng cần tạo cơ hội cho các em được dịp tiếp xúc nhiều với văn hóa, phong tục, tập quán đẹp của dân tộc Việt. Cho các em thấy cái hay, cái quý của một người có đa văn hóa (multiple cultures).

F. VẤN ĐỀ TỔ CHỨC TRẠI

GDPT cần nghiên cứu để có những mô thức sinh hoạt mới cho các ngày trại hè hay trại họp bạn. Những mô thức sinh hoạt hiện tại với các trò chơi nhỏ vui nhộn có thể không còn thu hút sự hứng thú của các em nữa, nhất là ngành thiếu. Nếu chúng ta nghiên cứu chương trình trại của Hướng Đạo hoặc YMCA, hoặc ngay cả của một số hội đoàn trẻ

Phật Giáo, chúng ta sẽ thấy chương trình trại của họ được những người chuyên nghiệp có nhiều kinh nghiệm tổ chức. Họ cung cấp nhiều bộ môn rất đặc biệt như bắn cung, bơi thuyền, leo núi, phát triển kỹ năng lãnh đạo (leadership development) tinh đồng đội (team building), những hội luận phát triển những kỹ năng mới về thể chất tinh thần và tâm thức (body, mind, spirit) . Dĩ nhiên đề cập đến chuyện này chúng ta sẽ thấy vấn đề tài chánh là điều phải đặt ra trước tiên vì để muốn được đất trại như vậy chúng ta sẽ phải trả rất nhiều tiền. Câu trả lời cũng đơn giản: Chúng ta sẽ kêu gọi phụ huynh các em đóng góp. Với các đề mục ích lợi như vậy tin rằng quý phụ huynh sẽ không ngần ngại đóng góp cho con em mình. Điều quan hệ nhất vẫn là làm sao chúng ta có cán bộ để tổ chức thành công những cuộc trại như vậy. Câu trả lời là chúng ta phải thoát ra khỏi khuôn khổ cũ và huấn luyện huynh trưởng về các lãnh vực chuyên môn này.

G. PHƯƠNG THỨC SINH HOẠT

- Ban Huynh Trưởng nên sinh hoạt như một Tăng Thân tu tập.** GDPT nên sinh hoạt như một tăng thân tu tập, từ tăng lớp huynh trưởng cho đến đoàn sinh. Nếu GDPT muốn được coi như là mái ấm thứ hai của chúng ta thì mô thức sinh hoạt như tăng thân là mô thức dễ thành công nhất. Vì sao? Tăng thân là nơi chúng ta cùng tu tập, nuôi dưỡng, trị liệu cho nhau, nương tựa, dìu dắt lẫn nhau trên đường Đạo, trong tổ chức, cũng như trên đường đời. Đối với ban huynh trưởng, nên có những giờ sinh hoạt và tu học yên tĩnh với nhau, có thì giờ lắng nghe, chia sẻ với nhau, từ những khó khăn sướng khổ của việc sinh hoạt cho đến những vấn đề của cuộc

sống. Thỉnh thoảng nên có giờ làm mới để giải tỏa những hiểu lầm, gút mắc, từ đó xây dựng vững chắc tình huynh đệ. Từ thời Đức Phật còn tại thế, Chư tăng có những mùa An Cư để có cơ hội tu học chung với nhau và làm Lễ Tự Tứ. Hàng ngũ huynh trưởng lo chăm sóc cho các em cũng mất rất nhiều năng lực nên cũng cần có giờ bồi dưỡng tu tập với nhau, soi sáng cho nhau. Nếu cần, có thể nghiên cứu chọn một cuối tuần thay vì sinh hoạt như thường lệ, cho các em nghỉ một tuần để huynh trưởng có thì giờ tu tập với nhau.

Trong mỗi buổi họp nên có chuông để thỉnh thoảng nhắc nhở chúng ta trở về với chánh niệm, nuôi dưỡng an lạc nội tâm. Trước mỗi buổi họp có thể cho đọc một bài kinh ngắn để tất cả cùng có cơ hội thực tập và quán chiếu. Thí dụ như Kinh Từ Bi, Kinh Phước Đức...

- Mỗi Đội Chúng Đàn được tổ chức như một gia đình nhỏ.** Với đoàn sinh chúng ta cần nghiên cứu lại việc chia đội chúng đàn làm sao để các em thật sự sống được như một mái gia đình nhỏ, một tăng thân. Đối với ngành Thanh Thiếu, mỗi em đội chúng trưởng cần phải được huấn luyện để có thể hướng dẫn đội chúng của mình theo mô thức này với sự hướng dẫn và theo dõi của huynh trưởng. Đối với ngành Oanh Vũ, huynh trưởng phải là người trực tiếp hướng dẫn các em với sự phụ giúp của đầu đàn. Các em phải có cơ hội sinh hoạt với nhau rất nhiều giờ, từ học tập, cho đến, ăn uống, làm công tác. Các em phải sống như một mái gia đình nhỏ với số người tối đa khoảng từ 6 đến 8 người. Phải có thời giờ để các em và anh chị huynh trưởng chia sẻ với nhau từ những khó khăn

trong sinh hoạt đến những vấn nạn trong gia đình và học đường. Sinh hoạt như vậy sẽ giúp các em và anh chị huynh trưởng có một mối liên hệ rất thân thiết và chặt chẽ với nhau. **Điều này có nghĩa là chúng ta sẽ xây dựng đội chúng đàn như thế nào để tất cả các em trong một đơn vị nhỏ này đều học cùng một trình độ. Em đội chúng đàn trưởng có thể sẽ được chọn ra từ những đoàn sinh kỳ cựu đi trước đã vượt qua tất cả các bậc học của mình.** Mô thức này đòi hỏi rất nhiều huynh trưởng, đặt biệt cho ngành Oanh vũ. Tuy nhiên chúng ta có thể để một HTr coi hai đàn nếu thiếu nhân sự (tối đa 12 em). Nhu cầu đào tạo cán bộ do đó trở nên rất cấp bách. Nhìn vào mô thức sinh hoạt của Cub Scout, chúng ta thấy Hướng Đạo đã chia các em thành nhiều bậc dựa theo lứa tuổi, chứ không phải mới hay cũ. Các em được chia thành tổ (den) với số người chỉ từ 6 đến 8 là tối đa. Các em gặp nhau mỗi tuần một lần khoảng 1 giờ rưỡi đến 2 giờ để cùng nhau học hỏi dưới sự hướng dẫn của một người đứng đầu (phần lớn là thiện nguyện-volunteer). Những người volunteer này nhiều khi là các bậc cha mẹ. Đối với Boy Scout, hình thức sinh hoạt cũng tương tự như vậy cho mỗi đội. Mỗi tháng các em mới họp đoàn một lần. Theo mô thức này, các em sống trong gia đình nhỏ rất gần gũi và thông cảm với nhau. Thật tâm mà nói, trên thực tế, hệ thống hàng đội tự trị của GDPT cũng được thiết kế để sinh hoạt như vậy nhưng vì

hoàn cảnh và thiếu cán bộ thiếu áo phương thức nên chúng ta không có sự liên kết chặt chẽ này. Trong những buổi họp mặt như vậy chúng ta cần khuyến khích các em nói và chia sẻ những hạnh phúc, khó khăn trong sinh hoạt và cuộc sống. Các em cũng có nhiều cái thấy và hiểu rất hay nếu chúng ta có thể tạo được không khí thân tình để các em nói. Đó cũng là dịp thực tập hạnh lắng nghe. Trong những giờ họp đoàn, các đội chúng đàn sẽ họp với nhau trên bình diện một đại gia đình. Nếu mỗi đội chúng đàn có được sự gắn bó keo sơn thì dĩ nhiên đoàn sẽ là một khối lớn rất thân tình và ấm cúng.

- 3. Gia Đình Phật Tử và Phụ Huynh đoàn sinh.** Phụ huynh đoàn sinh cần phải hiểu rõ đường lối, mục đích GDPT và cần chia sẻ trách nhiệm với ban huynh trưởng bằng cách tham dự vào sinh hoạt và giúp tay trong một số công tác. Phần lớn các bậc phụ huynh hoặc vì chưa thấu đáo mục đích và lý tưởng của tổ chức hoặc vì quá bận rộn với công việc làm ăn nên ít có người liên hệ với GDPT và hợp tác trong công tác giáo dục các em. Ngay cả có những người còn coi GDPT gần như một nhà giữ trẻ! Trong khi đó nếu chúng ta so sánh với các hội đoàn trẻ đang sinh hoạt tại đây, phần lớn các bậc phụ huynh phải đóng góp khá nhiều thì giờ và công sức bằng cách chia sẻ trách nhiệm trong việc huấn luyện con em mình. GDPT cần suy nghĩ về điều này nếu muốn cho tổ chức thật sự đạt được mục tiêu giáo dục đề ra. Thực tế cho thấy những gia đình đoàn sinh có cha mẹ tham gia nhiều vào những sinh hoạt hội thảo với các em thường truyền thông với nhau dễ dàng

hơn và đồng thời đạt được sự cảm thông trong gia đình của họ. Vì vậy chúng ta cần soạn thảo tài liệu dành riêng cho phụ huynh đoàn sinh, có thể là một sổ tay nhỏ. Sư Ông Thích Nhất Hạnh có viết một bức tâm thư gửi phụ huynh đoàn sinh GDPT nhân khóa tu học 1997 kêu gọi sự yểm trợ và tham dự vào các sinh hoạt tu học của GDPT. Có lẽ đã đến lúc chúng ta phổ biến rộng rãi bức tâm thư này như là một tiếng chuông kêu gọi phụ huynh đoàn sinh tiếp tay với GDPT.

- 4. Sinh hoạt Oanh Vũ.** Có thể tổ chức những ngày học về lịch sử Việt Nam, Tục lệ Tết, Lịch Sử Đức Phật, bốn phạm Hiếu Hạnh bằng cách đóng kịch và ăn mặc các loại quốc phục cho các em chính mắt thấy. Hình thức học này sẽ rất sinh động và làm các em hứng thú, tham gia hăng hái. Chúng ta cho các em thấm nhuần Phật Pháp (instilled Buddhism) và các bài học xuyên qua những hình thức vui chơi và đối thoại thì dễ thành công hơn. Có thể cho các em làm các đề án (project) nho nhỏ trong ngày Hiếu, như phiếu thực hành Ba Điều Luật, hiếu hạnh, hạnh kiểm, đức dục... Oanh vũ được sự dịu dặt như vậy sẽ dễ dàng thành công hơn.
- 5. Sinh hoạt ngành Thanh Thiếu.** Nên tổ chức hội thảo về các đề tài chuyên môn hoặc có liên quan chặt chẽ đến nhu cầu đời sống các em, những liên hệ và truyền thông giữa hai thế hệ, cha mẹ và con cái. Chương trình sinh hoạt và tu học GDPT hiện tại thiếu những đề tài đáp ứng nhu cầu cần thiết của các em như vấn đề liên quan đến học đường, sự nghiệp, cuộc sống, gia đình, thao thức, ước mơ, khổ đau, khó khăn của tuổi trẻ.

BHD

TRUNG
ƯƠNG

Là một tổ chức giáo dục và gìn giữ tuổi trẻ, thiết nghĩ chúng ta cũng cần phải nghiên cứu sâu xa về vấn đề này. Đáp ứng được nhu cầu này của tuổi trẻ chúng ta sẽ thực sự mang lại niềm vui và niềm tin của các em đối với tổ chức. Và dĩ nhiên người huynh trưởng cần phải được huấn luyện để làm công việc hướng dẫn hội thảo một cách hiệu quả và thành công. Có một thực tế mà chúng ta không chối cãi được- Đó là khoảng cách giữa hai thế hệ cha mẹ và con cái do dị biệt về văn hóa đưa đến sự thiếu cảm thông giữa đôi bên đã gây nhiều trở ngại cho một số gia đình. GDPT có thể nào đóng được vai trò nối nhịp cầu thông cảm giữa hai thế hệ và mang lại an vui và hạnh phúc cho những gia đình gặp trở ngại này không? Không biết đó có phải chỉ là ước mơ, một đòi hỏi quá đáng từ người huynh trưởng hay là một điều có thể thực hiện được?

6. Sinh hoạt xã hội, tham gia trong các công tác cộng đồng. Là một hội đoàn trẻ sống trong cộng đồng, GDPT cần dang rộng vòng tay ra sinh hoạt với cộng đồng bên ngoài như nhiều hội đoàn trẻ khác tại đây. Dĩ nhiên với quá nhiều công tác tại chùa và các chương trình của GDPT từ đơn vị cho đến Ban Hướng Dẫn, việc này đòi hỏi nhiều hy sinh và thời giờ. Tuy nhiên, GDPT cần điều nghiên để thiết lập liên lạc với các cơ quan chính phủ và sắp xếp thời giờ để bắt đầu bằng những đề án nhỏ có tính cách phục vụ cộng đồng như làm sạch công viên, trồng cây. Theo một vài thăm dò ý kiến, các em cũng thích được thỉnh thoảng tham gia vào các công việc như vậy. Khi chúng ta làm được việc này, có thể chúng ta sẽ xin được những

trợ cấp dành cho các cơ quan thiện nguyện từ chính phủ hoặc United Way.

7. Giảm bớt hình thức và nghi lễ quá nặng nề về tôn giáo. Nói như thế e rằng có người lại cho rằng chúng ta quá vọng ngoại và có thể mất đi cốt tủy của tổ chức và của Đạo, nhưng trên thực tế Đạo Phật là một Đạo rất sinh động và uyển chuyển nên vấn đề quan trọng là thực tập và sống Đạo mà không nên kẹt vào hình thức. Có một tác giả Âu Mỹ đã nói rằng nếu Đạo Phật được truyền bá không qua hình thức tôn giáo thì sẽ đến được với nhiều người hơn gấp bội. Giới trẻ ở đây dễ bị hiểu lầm khi thấy và không hiểu được những hình thức nghi lễ mang nặng màu tôn giáo và có thể hiểu lầm Đạo Phật có vẻ tin dị đoan, chưa kể, có nhiều khi người ta cố tình làm cho tuổi trẻ tin như thế. Chúng ta cũng cần giải thích cho các em hiểu những hình thức tín ngưỡng trong Đạo Phật và những ý nghĩa của mỗi nghi lễ và đồng thời cho các em thấy sự gần gũi của khoa học và Đạo Phật để giữ vững niềm tin nơi các em.

8. Đọc Tụng Điều Luật. Mỗi tuần lễ chúng ta và các em đọc các điều luật để tự nhắc nhở mình về những thực tập của người đoàn viên GDPT. Để sự thực tập được thêm sâu sắc, chúng ta có thể tụng đọc Điều Luật như Tụng Giới. Thí dụ người huynh trưởng Chủ Lễ sẽ xướng *“Đây là lúc chúng ta đọc tụng Năm Điều Luật của ngành Thanh Thiếu và Huynh Trưởng. Năm Điều Luật là căn bản thực tập của người đoàn viên GDPT, là nền tảng cho một cuộc sống hưởng thượng, lành mạnh, an vui. Xin các Anh Chị và các Em lắng lòng nghe những điều luật này và im lặng trả lời là*

BHD

TRUNG
ƯƠNG

“có” nếu trong tuần lễ vừa qua các Anh Chị và các Em có cố gắng học hỏi và thực hành những điều luật được tuyên đọc”. Sau đó huynh trưởng chủ lễ đọc từng điều luật một, tất cả đọc theo và sau mỗi điều luật sẽ hỏi: “ Trong tuần lễ vừa qua chúng ta (hoặc các anh chị và các em) có cố gắng học hỏi và thực hành điều luật này hay không?” (3 hồi thờ - Chuông). Tụng đọc như vậy sẽ giúp các em có cơ hội dừng lại tự chiếu soi mình bằng Năm Điều Luật. Chúng ta cũng có thể cho các em Oanh Vũ đọc tụng Ba Điều Luật của các em như thế. Thì giờ không mất thêm bao lâu nhưng tác dụng thực tập có thể hiệu quả hơn.

III. CÔNG VIỆC LÀM MỖI CHƯƠNG TRÌNH SINH HOẠT VÀ TU HỌC

Phân chia công việc lớn thành nhiều công việc nhỏ:

Việc đổi mới chương trình tu học và sinh hoạt GDPT là một việc làm trên bình diện rộng lớn. Việc này đòi hỏi nhiều hy sinh, thời gian và kiên tâm bền chí. Cái khó khăn nhất vẫn là GDPT chưa thể có những chuyên gia làm việc toàn thời gian. Những người nhận lãnh trách nhiệm này phải có sự cam kết (commitment), tận tụy, kiên nhẫn, và hoàn cảnh cho phép có nhiều thời giờ làm việc thiện nguyện. Người tài giỏi và có khả năng trong tổ chức rất nhiều, nhất là những huynh trưởng trẻ. GDPT cần cố gắng kết hợp được số nhân lực này để thành lập một ban nghiên cứu đổi mới chương trình tu học và sinh hoạt. Dưới ban nghiên

cứu này sẽ là các phân ban, trách nhiệm

nghiên cứu và đề nghị chương trình và tài liệu cho các ngành Oanh Vũ, Thiếu Thanh và Huynh Trưởng, như: Phân ban Phật Pháp, phân ban Chuyên Môn-Hoạt Động Thanh Niên-Kiến Thức Tổng Quát, phân ban Huấn Luyện, và phân ban Phương Thức Sinh Hoạt. Phân ban sau cùng sẽ có nhiệm vụ nghiên cứu, tìm tòi, khảo sát để đề nghị một phương thức sinh hoạt sống động thích hợp cho các lứa tuổi trong tổ chức. Mỗi phân ban dĩ nhiên sẽ được phân ra làm nhiều phân ban nhỏ (tiểu ban) theo ngành và theo lãnh vực chuyên môn với các phần vụ và mục đích được định nghĩa rõ ràng. Mỗi phân ban sẽ ngồi lại để soạn thảo một đề án với mục đích (mission), hướng đi (vision) và các mốc điểm thời gian thực tế (realistic milestone) để đạt được kết quả. Nếu số người tham gia đông đảo, mỗi người một tay, với công việc đã được khéo léo chia ra thành nhiều phần nhỏ, hy vọng chúng ta có thể đạt được mục đích trong thời gian hạn định với số nhân lực làm việc thiện nguyện dùng những thời giờ ngoài giờ làm việc. Trong giai đoạn này có thể chúng ta cần tìm nhân sự có kiến thức về các ngân khoản trợ cấp dành cho hội đoàn giáo dục trẻ để xin cho được hỗ trợ về tài chánh. Từ đó GDPT có thể nghĩ đến mời những huynh trưởng có khả năng chuyên môn làm việc toàn thời gian, được trả lương, để hoạch định và soạn thảo các chương trình cho GDPT trong định hướng lâu dài. Nếu cần, các huynh trưởng này sẽ được gửi đi học những khóa huấn luyện chuyên nghiệp để phát triển và đào sâu thêm khả năng chuyên nghiệp của mình.

IV. THỬ NHÌN XA VÀO TƯƠNG LAI: GDPT VIỆT NAM TẠI HOA KỲ 20 NĂM SAU.

Gia Đình Phật Tử đã có mặt từ hơn 60 năm qua trên quê hương Việt Nam và do nhân

duyên, những đóa sen trắng đã được gieo rắc tại khắp nơi trên thế giới. Đây là một cơ hội thật lớn để Lý Tưởng GDPT được truyền bá nơi xứ người; để GDPT có dịp trao tặng những cái hay cái đẹp của tổ chức trẻ Việt Nam cho người trẻ tại Tây Phương. Hiện nay GDPT, mặc dù đã có mặt tại đây 30 năm nhưng môi trường phát triển vẫn còn nằm trong cộng đồng người Việt. Phật pháp, và nhất là Đạo Phật Việt Nam đang từ từ cắm rễ vào lòng đất Tây Phương và đang được đón nhận một cách trân quý và chân thành. GDPT là một tổ chức giáo dục tuổi trẻ của Phật Giáo cần phải sửa soạn tư tưởng để có một sự chuyển hóa, hòa mình vào xã hội tại địa phương để có thể tiếp xúc được với tuổi trẻ, giúp họ có được Hiểu Thương (Bi-Trí), vượt qua những cám dỗ của vật chất (Dũng), sống đời an vui, tốt đẹp và hướng thượng. Để thực hiện được điều này, trong tương lai, GDPT có thể sẽ có những đơn vị bắt đầu sinh hoạt bằng Anh Ngữ. Hơn thế nữa, GDPT có thể được thành lập ở những nơi có nhu cầu sinh hoạt mà không phải là một ngôi chùa. Thí dụ như tại một trường học, một cộng đồng (như tổ chức Hướng Đạo). Dĩ nhiên những đơn vị như thế vẫn cần được bảo trợ bởi một Tự Viện như một nơi để hướng về và vẫn cung thỉnh quý Thầy Cố Vấn Giáo Hạnh giúp đỡ về mặt Giáo lý và tinh thần. Nhìn xa hơn nữa, chúng ta sẽ thấy rằng người huynh trưởng GDPT trong hoàn cảnh đó sẽ phải trang bị cho mình rất vững vàng căn bản tu tập để có đủ khả năng hướng dẫn đoàn sinh từ Phật Pháp cho đến các lãnh vực khác. Điều chúng ta cần nhắc nhở cho nhau là cho dù *tùy duyên* trong bất cứ hoàn cảnh nào, cái *bất biến* vẫn là: *Phật Pháp là căn bản tu học và sinh hoạt của GDPT.* Bước tiến hóa này nếu thực hiện được sẽ là một điểm son trong lịch sử của GDPT Việt Nam. Hiện nay chúng ta có được một thể hệ huynh trưởng thứ hai đang sống và tiếp

nổi con đường Hoa Sen Trắng. Chúng ta cũng có thể có niềm tin rằng đây là thế hệ trong giai đoạn chuyển tiếp. Khi thế hệ thứ ba trưởng thành và điều hành tổ chức, rất có thể

Sen Trắng

*(Riêng tặng các em Oanh Vũ
mỗi phát nguyện vào Đoàn)*

*Hoa Sen Trắng, em cài lên túi áo
Gieo vào hồn trong trắng tuổi đoàn Oanh
Bao tin yêu hòa điệu với thuận lành
Ủm thở trẻ vườn xanh đầy thanh khiết.*

*Từ đạo ấy, vào độ em chớm biết
Chọn cho mình một lý tưởng ngày mai
Đường em đi phủ mát ánh Phật đài
Sen tỏa ngát, hoa khai chiều năm Hạnh.*

*Tinh Tấn đó, cho em bao sức mạnh
Vượt muôn làn sóng nước giữa bể xanh
Thanh Tịnh kia cho hồi thở yên lành
Và Trí Tuệ soi đường em tiến bước.*

*Em đi tới, dù sóng đời oan nghiệt
Em cười tin, Hỷ Xả xóa ưu phiền
Dù quanh em bao kẻ giận người ghen
Yêu thương cả, Tử Bi rời bến ghét.*

*Hoa Sen Trắng, sáng ngời như ánh nến
Soi đường em khỏi bóng tối u minh
Giữa bùn nhơ Sen tươi nở yên bình
Theo Pháp Phật nường mình về bến giác.*

Quảng Tịnh
Mùa Thành Đạo - 1990